

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Christiana Et Docta Divi Alchimi Aviti Viennensis
Archiepiscopi, & Claudij Marij Victoris Oratoris
Massilie[n]sis, poëmata, aliaq[ue] non poenitenda**

**Avitus, Alcimus Ecdicius
Marius Victor, Claudius**

Lvgdvni, 1536

Capvt XVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12149

Sed prorsus finale malum terrore minaci
 Tetra per aërios mittebat signa tumultus.
 Tendebant moniti simul & mandata tenētes
 Concessam & rectis ad sedem vultibus ibant.
 Callidus alta petens sed qui subuerterat Euan
 Serpens, foemineam consuetus tangere mentem,
 Nil quoq; formidans animū tentare virilem.
 Inspirat miseræ cognoscere velle ruinas,
 Et simul euasas visu deprendere clades.
 O crudelem animi nō iam tibi sufficit vnam
 Succubuisse dolo; & funesta clade nepotes
 Affecisse suos; o stulti insania sexus.
 Quid stolidas affectas frustrari parte bonorum
 Dum mala nosse cupis; Si nos exempla priorū
 Non terrent, nostro spes exempla timori.
 Vel post te pereat scrutandi dira libido
 Illicitum quod scire fuit, vetitumq; tueri.
 Respicias tantum, nec narratura videbis.

*Apostrophe
 ad Lothvxo
 rem.*

CAPVT

XVIII.

ERgo vbi maiorem vicina ex vrbe tumultū
 Audiuit mulier, vultū deflexa retrorsum
 Vix primo in visu restrictis motibus hæsit,
 Cernere desistens quum coeperat: inde gelato
 d Sanguine

*Metamor=
 phosis vxor=
 is Loth.
 Gen. 19.*

Sanguine marmoreus perfudit viscera torpor.
Diriguere genæ; pallor nouus inficit ora.
Lumina nec clausit; nec saltē concidit illo
Pondere, quo pulsant collapſa cadauera terrā:
Sed stetit horrendo perlucens massa nitore
Seruauitq; suam species decepta figurā.
Nec facile nosſes vitrum, lapis an ne metallū est
Succedens homini; nisi sal gustu indicet ipſo.
Ex tunc insipido mulier præuenta reatu,
Plus falsum sine mente sapit, quæ pūgere sensus
Exempliq; potest salibus condire videntes.
Hoc tamē hic mirū est, q; Loth nō flectitur, ipsam
Nec sociā sequitur primo constantior Adam.
Quanquā id credo magis factū, quia visa referre
Iam nequit elinguis: quæ si cōperta referret,
Forſan & in similes ausus temeraria, traxet;
Credulo vt imposuit virgo primæua marito:
Quæ post quā sese pariter comitēq; fefellit
Et nondū natā p̄ercuſit vulnere prolem:
Tum victor serpens certamine letus ab ipſo,
Puniceā crispans squammoso in vertice cristam,
Nec iam diſſimulans quē preſſerat ante triūphū,
Acrior insultat victis, & talibus inſit.
En affectatæ vobis est gloria laudis

Reddita, qui peruersa simulq; etiã optima nostis.
 Cũcta ego vos docui, sensumq; per abdita duxi.
 Et quodcunq; malũ solers natura negabat
 Institui, pactumq; meũ ne forte negetis
 Seruauĩ; & firma vosmet mihi forte dicaui.
 Nec Deus in vobis quãuis formauerit ante
 Iam plus iuris habet: teneat quod condidit ipse,
 Quod docui meũ est: maior mihi portio restat.
 Multa creatori debetis, plura magistro.
 Dixit, & in media trepidos caligine linquens
 Per mediũ fugiens euauit aëra corpus.

FINIS LIB. SECVNDI.

ALCHIMI AVITI

Viennẽsis archiepiscopi de parentũ à paradiso
 expulsione & snia dñi Liber tertius.

CAPVT I.

Tempus erat quũ sol mediũ trãscende-
 rat axem,

Pronus & excelsi liquẽs fastigia cẽtri,
 Vicina iã nocte leues p̄miserat auras.

Tunc illis maior curarum voluitur ẽstus:
 Feruentescq; tenent male conscia corda dolores.
 Tum pudor his capto detorquet lumina sensu.
 Nec iam secura præstatur luce tueri

d 2 Signatam